

נספח – בישולי גויים בפרינגלס

הרב צבי שכטר

בנדון פאטיט"ו פרינגל"ז – אם יש בו משום בישול עכו"ם. הנה התברר כעת שמה שמבשלים תחילה את כל הפאטיט"וס במים (blanching), אין הבישול ההוא מספיק כלל להחשיבם כמאכל בן דורסאי. ותכלית הבישול ההוא היא להפריד הקליפות מעל הפאטיט"ו, ועיקר הכנתם לאכילה הוא על ידי קיטור. וכידוע נחלקו הפוסקים האחרונים בבישול בקיטור אם דינו כמעושן, שמקלים בו, או אם דינו כבישול רגיל במים. ואשר ממילא נהגו להקל בפאטיט"ו פרינגל"ז – שלא לאוסרם מטעם בישול עכו"ם, מכח צירוף כמה סברות, אף שאין אנו סומכים על שום אחת מהסברות האלו לבדה:

1. לומר שאין בקיטור משום בישולי גויים.
2. קולת הגרמ"פ על פי מקצת מהאחרונים שכל המתבשל במפעל גדול באופן שונה מאשר אופן הבישול בביתו של גוי פרטי.
3. יש דעות בריטב"א (ע"ז לח. ד"ה איכא בינייהו), ובספר ערוך השולחן (סי' קי"ג ס"ק ו' ז'), שאין לאסור בישולי גויים אלא אם כן הוא מאכל שמלפתים בו את הפת, לאפוקי פאטיט"ו צ'יפס או פרינגל"ז. והנה בפוסקים יש שתי דעות לגבי הקולא, דאינו עולה על שולחן מלכים, אם הדבר תלוי **במין הירק**, או שתלוי במאכל המסוים והפרטי הזה, ובאמת כה"ג יש לומר גם כן שתי אפשרויות אלו לגבי הך קולא (דריטב"א וערוה"ש) דלפת בו את הפת, **דמין הירק** דפאטיט"ו שפיר מלפתים בו את הפת, ורק במאכל המסוים הזה (של צ'יפס או פרינגל"ז) אינו מלפת.

וכבר הכריע ידידינו הגר"י בעלסקי שיחי' בטוב טעם ודעת כדעת הסוברים שתלוי בכל מאכל ומאכל וכן מסקנת החלקת בנימין בביאורים דף ס"ז ע"א-ע"ב. וכן יש להורות לדינא – ואפילו נתפוס כדעת המחמירים, ולא נקבל את הסברא השלישית הנ"ל, מכל מקום – מספיק להקל בבישולי גויים על פי צירוף שתי הסברות הראשונות.